

Reportages

achtergronden

De échte
Wolf of
Wall Street

PAGINA T32

Aardbevingsdrama's in Groningen

PAGINA T34

'Blinde Marja
stierf door
bezuinigingen'

PAGINA T30

Geadopteerde Patrick Noordoven zocht zijn echte ouders in Brazilië en deed een verbijsterende ontdekking

'Ik ben een gekocht kind'

Hij had allang afgestudeerd kunnen zijn. Een baan kunnen hebben, of misschien zelfs een gezin. In plaats daarvan bijt de illegaal geadopteerde Patrick Noordoven (34) zich al bijna vijftien jaar vast in de Brazil Baby Affair. Hij kan nog amper geloven welke onthutsende feiten hij over zijn afkomst ontdekte.

door Esther Wemmers

Vanaf 2001 reist de Braziliaanse Nederlander Patrick Noordoven half Zuid-Amerika door op zoek naar zijn biologische ouders. Tot frustratie van zijn adoptieouders, die hem lever carrière zien maken. Maar hij heeft pas rust als de onderste steen in een grote frauduleuze adoptie-affaire van de jaren 80 boven komt. Kranten staan er dertig jaar geleden bol van. Kinderloze Nederlanders blijken op grote schaal lange wachtlijsten voor adoptie te

omzeilen door zwangerschap te figneren en met een kussen onder hun jurk het vliegtuig richting Brazilië in te stappen. In Brazilië krijgen ze van bemiddelaars een baby, die de echt)paren vervolgens met behulp van valse papieren laten registreren als hun biologische kind. Omdat in die tijd veelvuldig beelden op televisie zijn van kinderhuizen vol huilende zuigelingen in roestige bedjes, ziet niemand er kwaad in.

Maar achter de schermen blijkt het een business. Bendes krijgen voor een baby tussen de 10.000 en 30.000

dollar, afhankelijk van de huidskleur. Brazilië 'exporteert' in de jaren 80 naar schatting 400 kinderen per maand.

De baby's van toen zijn nu volwassen. Ze willen net als veel legaal geadopteerden weten waar ze vandaan komen. Maar dat valt niet mee als officiële papieren niet bestaan en adoptieouders niet kunnen vertellen waar en wanneer 'hun' kind geboren is. Bij programma's als Spoorloos hoeven deze Braziliaanse kinderen niet aan te kloppen. Te ingewikkeld.

Patrick start in 2001 zijn eigen zoektocht. Dankzij onafgebroken spitwerk zijn veel geheimen ontbloot. Hij is verbijsterd. 'Nederlandse bemiddelaars en ambtenaren op de ambassade en het consulaat blijken in de jaren 80 op de hoogte van de wijze waarop landgenoten aan een Braziliaans kind werden geholpen, maar niemand werd ooit gestraft. Mede door hun toedoen ben ik van mijn identiteit beroofd. Verduistering van staat heet dat. Daar staat vijf jaar cel op.'

Patrick groeit op in een keurig gezin in Gouda. Zijn ouders kunnen geen kinderen krijgen en adopteren twee jongens. 'Ik kwam op 8

'Nederlandse ambtenaren wisten van babysmokkel'

maart 1980 aan in Nederland, mijn broertje - op legale wijze - enkele jaren later. Er werd weinig over onze afkomst gesproken. 'Kasten zaten op slot en in een kluis met mijn papieren mocht ik nooit kijken.'

Als hij 20 is, wordt hij nieuwsgierig naar zijn afkomst. 'Ik studeerde in Maastricht en leerde daar een meisje kennen. Ze

draaide vaak Zuid-Amerikaanse muziek, wat ik prachtig vond. Alles viel op zijn plek: ik wilde op zoek naar mijn roots.'

Maar als Patrick dit bij zijn ouders aankomt, komt hij van een koude kermis thuis. Ze hebben hem iets te vertellen. 'Aan de eettafel kreeg ik te horen dat mijn adoptie niet volgens de regels was gegaan. Hoe werd me niet helemaal duidelijk. Mijn Braziliaanse advocaat heeft me in 2011 verteld dat mijn adoptieouders me heb-

ben gekocht voor een bedrag ter waarde van een stuk grond met daarop een huis in de vorm van een gift aan een kindertehuis.'

De illegale adoptie is een heikel onderwerp. Mede door 'opa'. Want die blijkt als werknemer bij de emigratiedienst op het ministerie van Sociale Zaken in Den Haag een rol te spelen gespeeld bij het illegaal naar Nederland halen van zijn 'kleinkind'. 'Hij had weer een vriend die voor het consulaat in São Paulo werkte. Deze Hans, inmiddels overleden, en zijn vrouw hebben hun contacten aangesproken en ervoor gezorgd dat ik

met valse papieren naar Nederland kon komen.'

De student voelt zich door de geheimhoudingsplicht letterlijk moederziel alleen. Maar zijn besluit staat vast: hij gaat zijn biologische ouders vinden. Het is het begin van een tien jaar lange zoektocht waarin Patrick's leven in Nederland praktisch stilstaat. Zijn geleende studiegeld gaat voornamelijk op aan heen en weer vliegen naar Zuid-Amerika.

Er ontstaan grote ruzies tussen Patrick en zijn adoptieouders. 'Ze zagen liever niet dat ik ging wonen in familiegeheimen. Wel kreeg ik na enig aan-

dringen het adres van ambtenaar Hans. Het bezoek werd echter één grote deceptie. Ik was koud binnen in zijn grote huis met zwembad in São Paulo, toen hij me toeschreeuwde dat ik het recht niet had om te weten wie mijn echte moeder was. Zijn echtgenote, die haar handtekening heeft gezet onder mijn valse geboorteakte, stond er zwijgend naast.'

Dankzij zijn ongelooflijke doorzettingsvermogen komt Patrick stapje voor stapje achter de waarheid. Hij blijkt ter wereld te zijn gekomen in een groot, modern ziekenhuis in São Pau-

lo. 'Terwijl altijd was beweerd dat ik in een klein kliniekje was geboren'. Een piepjonge stagiaire van een door Nederlanders gerund kindertehuis haalt Patrick kort na het doorknippen van de navelstreng op. Het meisje geeft de in een dekkentje gewikkelde baby aan de leidster van het tehuis, die buiten staat te wachten. Zij loopt vervolgens met Patrick naar een steegje waar consulaatmedewerker Hans al in een auto met draaiende motor staat te wachten. Vanaf de achterbank zwaait een deur open en neemt het Goudse echtpaar hun nieuwe zoon in de armen.

Het stel meldt zich enkele dagen later op een kantoor waar ze Patrick laten registreren als hun biologische zoon. Onverwachts geboren tijdens de vakantie. Niemand stelt vragen. De vrouw van Hans treedt op als getuige. Zonder problemen krijgen ze een paspoort voor de jongen en verlaten

Patrick's paspoort, zonder problemen verstrekt met valse papieren.

het land. In een Excel-sheet heeft Patrick - als hij eenmaal weet in welk ziekenhuis hij is geboren - tientallen Braziliaanse vrouwen staan die rond februari 1980 bevelen van een jongen. Eén voor één streep hij ze af. Telefoonboeken worden doorgespit, ziekenhuisarchieven uitgekamd en er volgen zelfs oproepen in Braziliaanse media om die ene Maria Bernardes te vinden.

Als door een wonder vindt Patrick na tien jaar zoeken een vrouw die na een dna-test zijn zus blijkt te zijn. Dan komt ook direct de grote klap. 'Mijn moeder bleek helemaal niet straatarm.'

Mijn zus vertelde hoe mijn moeder heel vaak is teruggedaan naar het ziekenhuis om te horen wat er met me was gebeurd. Ze had spijt dat ze me had afgestaan. Ze kreeg echter geen antwoorden en huilend kwam ze steeds weer thuis.

Patrick Noordoven met zijn zussen in Brazilië. 'Mijn moeder had spijt dat ze me had afgestaan.'

EIGEN FOTOS

Ze kan het me niet meer zelf vertellen, want ze is inmiddels overleden.'

Hij heeft er een familie bij en na al die jaren viert

'Mijn moeder bleek helemaal niet straatarm'

hij eindelijk zijn verjaardag op de juiste dag. Maar verder is de prijs hoog. Sinds anderhalf jaar heeft Patrick geen contact meer met zijn adoptieouders. En rust heeft hij eigenlijk ook nog niet. Want hoe kan het zijn dat al die mensen die

Een zus van Patrick staat dna af.

ILLEGALE ADOPTIE

In 1981 wordt een onderzoek ingesteld naar een echtpaar uit Wormer dat een in Brazilië geboren kind wil inschrijven bij de gemeente. De ambtenaar vertrouwt de geboorteakte niet en schakelt de politie in. Het blijkt het topje van de ijsberg. Na het uitkammen van gemeentearchieven worden vele tientallen echtparen verdacht van verduistering van staat van pasgeboren baby's. Het zijn er zo veel dat Justitie met de handen in het haar zit. Want wat doe je met misschien wel honderd frauduleus geïmporteerde kinderen van wie de ouders in de gevangenis dreigen te komen? Ouders biechten hun illegale adoptie op in ruil voor seponering. Maar ook bemiddelaars worden met rust gelaten. Een Nederlandse juriste geeft toe dat zij tientallen valse papieren heeft opgesteld om baby's naar Europa te krijgen. Ze kwamen naar haar kantoor op advies van de ambassade en het consulaat, geeft zij toe. Vreemd genoeg wordt geen enkele diplomaat aangehouden op verdenking van medeplichtigheid van verduistering van staat. Er zijn hardnekkige geruchten dat dit komt doordat Dries van Agt, minister-president tijdens de start van het onderzoek, in zijn familiekring zelf een illegaal geadopteerd kind zou hebben. Dit wordt door Van Agt stellig ontkend: 'Ik moet u zeggen dat ik mij de hele affaire niet meer kan herinneren', laat hij weten. Politiecommissaris in Noord-Holland Jan Oost, toenmalig leider van het onderzoek, wil niet ingaan op vragen waarom slechts één bemiddelaar werd vervolgd.

meehielpen aan de illegale adoptiepraktijken er ongestraft mee weg zijn gekomen? Daar wil hij via een juridische procedure tegen de Staat achterkomen. 'Ik wil dat het recht zegeviert. Ik gun niemand wat mij is overkomen. Dat ik de informatie niet kreeg en dat niemand mijn identiteit serieus nam. Het heeft me ruim tien jaar van mijn leven gekost en 120.000 euro.'

Patrick Noordoven is onlangs een organisatie gestart om andere slachtoffers van de babyaffaire te helpen bij het vinden van hun biologische ouders. Meer informatie is te vinden op www.brazilbabyaffair.org

Patrick's echte moeder met een van zijn twee zussen.